

at sidste gang, jeg passerede den svensk-danske grænse over Malmø, blev jeg stoppet af en politibetjent eller pasbetjent på den danske side – ikke på den svenske side – som spurgte mig: Er du tyrker? Det måtte jeg jo benægte at jeg var. Heldigvis var der ikke pligt for ham til at lave en udvidet kontrol, så han forlangte ikke at se et pas, og jeg slap igennem, men det er jo den slags ting, vi kan frygte fremover.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Søren Søndergaard afsluttede sin bemærkning med at sige: Det er den slags ting, vi kan frygte fremover. Nej, kan jeg sige til hr. Søren Søndergaard, det foregår lige om ørene på os også i dag, og det har det gjort i adskillige år.

Den nordiske pasunion er ikke nogen garanti mod, at man kan blive standset, fordi man ser sydlandsk ud. Det ved hr. Søren Søndergaard åbenbart godt, og han kan sikkert også ligesom jeg mange historier om danske statsborgere, som ser sydlandske ud, og som ved, at de skal have det danske pas med, når de skal til Norge og Sverige, for de bliver med garanti standset ved grænseovergangen. Sådan er det.

Det giver mig så også anledning til at svare på et af hr. Keld Albrechtsens spørgsmål fra ordførertalen, hvor han sagde: Hvad er det danske pas så værd? Det danske pas er simpelt hen et frihedsbrev i den forbindelse. Hvis man har sit danske pas med, bliver man ikke tilbageholdt, så får man lov til at passere, fordi man er dansk statsborger.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg skal sige til hr. Søren Søndergaard, at man jo også skal passe på, hvad man bruger ordet racistisk til, for det, der er sagen, er, at den nordiske paskontrol er beregnet for borgere fra lande uden for Norden. Og nu er det altså faktisk sådan, at de fleste mennesker i denne verden ser noget anderledes ud, end nordiske statsborgere gør. De fleste er faktisk anderledes i hudfarve, hårfarve osv., end vi er, og det ville jo være tåbeligt at sige, at det var racistisk, fordi man standsede en kineser, der gik igennem, for kineseren ville sandsynligvis være kinesisk statsborger. Man skal passe på, hvordan man anvender ordene.

Jeg vil gerne sige, at jeg gennem et langt liv og bl.a. også i Nordisk Råd har sloges for den nordiske pasunion, og jeg havde da hellere været

foruden, at man skulle lave disse ting – dér er jeg enig med den tidligere justitsminister. Men jeg mener, at den aftale, der er indgået, har Danmark forhandlet i forbindelse med EF-grænsekontrolkonventionen og i tæt, tæt kontakt med de øvrige nordiske lande, som alle har accepteret den, og så synes jeg måske, det er meget, at liste Ø skal være klogere end de øvrige nordiske lande på det her felt; det er trods alt *deres* statsborgere, det vedrører.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige i anledning af fru Elisabeth Arnolds spørgsmål til mig, at det jo sådan set var bekymringen for, at norske og svenske og islandske pas skal medbringes, for at man kan komme ind i Danmark, som jeg udtrykte.

Det andet spørgsmål, som fru Elisabeth Arnold rejste, er sikkert også et alvorligt problem, så det skal vi også have med i betragtningerne, nemlig om det kan falde tilbage på danskerne, som så igen kan blive udsat for en tilsvarende skærpet stikprøvekontrol og dermed risikere en racistisk kontrol ved grænsen.

Dér må jeg gøre fru Dorte Bennedsen opmærksom på, at det ikke var hr. Søren Søndergaard, der førte begrebet racisme ind i denne debat. Det var faktisk hr. Erling Olsen, som erkendte, at der er et racistisk element i det her; det gjorde han på Nordisk Råds møde i foråret, og det havde han jo ret i.

Det bekymrer mig fremdeles, at fru Dorte Bennedsen viger uden om spørgsmålet om registersikkerheden, for det er jo i virkeligheden et meget alvorligt spørgsmål i alt dette her, måske det alleralvorligste, at vi får en politietferretningstjeneste i Unionen, som er hævet over parlamentarisk kontrol – i hvert fald er alle de ministre, der beskæftiger sig med det, vejet uden om spørgsmålet om parlamentarisk kontrol – en efterretningstjeneste, som stort set vil kunne bruge dette informationssystem efter forgodtbefindende og uden kontrol.

Det fremgår jo klart af Schengenkonventionen, at instanser, der har ansvaret for statens sikkerhed, kan rekvirere oplysninger, når der foreligger konkrete holdepunkter for at antage, at der findes en trussel mod statens interne eller eksterne sikkerhed; og hvornår kan en efterretningstjeneste ikke påstå, at der gør det? En efterretningstjeneste kan rekvirere oplysninger, når det passer den, og ingen kan kontrollere det. Vi ved, hvor lidt kontrol der rent faktisk er med